

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/117/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713202464
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7713202464.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobkyne Obec Trnava pri Laborci, Trnava pri Laborci 163, IČO: 00 325 902, proti žalovanému K.. Y. T., M. T. N. XXX, o zaplatenie 6 312,23 € s prísl., o odvolaní žalobkyne proti rozsudku 14C/35/2013-69 z 12.9.2014 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom žalobu v celom rozsahu zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku, o. i., uviedol, čoho sa žalobkyňa podanou žalobou, došlou mu 14.2.2013, domáhala od žalovaného a čím svoju žalobu odôvodnila, čo zistil z písomného vyjadrenia žalovaného, došlého mu 20.6.2013, čo uviedla žalobkyňa podaním, došlým mu 9.8.2013, čo zistil z podania žalovaného, došlého mu 2.12.2013 a, čo zistil z vyjadrenia zástupcu žalobkyne na pojednávaní 12.9.2014. Vychádzajúc z § 106 ods.1,2 O. z. (jeho znenie citoval), na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že námietka žalovaného o premlčaní nároku žalobkyne bola podaná dôvodne, že - podľa jeho názoru - zák. o obecnom zastupiteľstve nemá premlčacie lehoty, preto na premlčanie sa „vzťahu“ § 106 O. z., že tvrdenie žalobkyne, že o nároku sa dozvedel nový starosta až 4.5.2011 na podnet jej hlavného kontrolóra K.. I. v danom konaní neobstojí, ako aj tvrdenie, že žaloba bola podaná 14.2.2013, t.j. v lehote, nakoľko o skutočnosti, že žalovaný si navýšil svoj plat, ktorú skutočnosť oznámil žalobkyňi listom z 1.8.2009, obecné zastupiteľstvo disponovalo informáciou o navýšení platu žalovaným od 1.8.2009, kedy už začala plynúť subjektívna lehota žalobkyňi na podanie žaloby, ktorá uplynula 1.8.2011 a objektívna lehota jej začala plynúť 1.8.2009 a uplynula 1.8.2012 a, že - podľa jeho názoru - nárok žalobkyne bol v celom rozsahu premlčaný a žalobkyňa v konaní nepreukázala úmysel zo strany „žalobcu“, preto sa naňho nevzťahuje 10 ročná premlčacia doba. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p. tak, že ich úspešnému žalovanému nepriznal, pretože tento si trovy neuplatnil a uviedol, že tieto trovy ani od žalobkyne v prípade úspechu nepožaduje.

Proti predmetnému rozsudku podala žalobkyňa včas odvolanie, ktoré odôvodnila v zmysle § 205 ods.2 písm. b),c),d) O. s. p.; v zmysle § 205 ods.2 písm. a) O. s. p. v spojitosti s § 221 ods.1 písm. d),f) O. s. p.; v zmysle § 205 ods.2 písm. e) O. s. p. v spojitosti s § 205a ods.1 O. s. p. Uviedla: I. 6.10.2014 bolo jej zástupcovi doručené Uznesenie prokurátora Okresnej prokuratúry (ďalej len OP) Michalovce Pv887/11/8807-45 z 1.10.2014 (ďalej len uznesenie) v tr. veci proti obvinenému - žalovanému za dielčí skutok pokračovacieho prečinu sprenevery podľa § 213 ods.1,2 písm. a) Tr. zák. Citovala, čo na str.2,3 uznesenia bolo uvedené. V zmysle § 205a ods.1 O. s. p. predmetný dôkaz (uznesenie a uvedené súvisiace dôkazy) predložila v odvolacom konaní ako odvolacie dôvody, nakoľko ich bez svojej viny nemohla označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu. Napádaný rozsudok bol vyhlásený už 12.9.2014, ale uznesenie bolo doručené až 6.10.2014. Z uvedeného dôvodu nemohol byť tento dôkaz predložený v konaní súdu. Dôkaz: uznesenie - kópia II. Predmetnému uzneseniu predchádzalo toto tr. konanie. 25.8.2011 podala tr. oznámenie, ktoré sa týkalo 3 skutkov, ktoré mal vykonať žalovaný takto: III a.) počnúc mesiacom jún 2009 svojvoľne zvýšil svoj plat na 662 € mesačne. V r.2009 neoprávnene vyplatil

sumu 3 401 € a v r.2010 sumu 3 832,87 €. Tzn., že svojim protiprávnym konaním jej spôsobil žalovaný škodu 7 233,87 €. III b.) 27.12.2010 si dal vyplatiť odstupné vo výške 1 324 €. III c.) 27.12.2010 si dal vyplatiť náhradu za nevyčerpanú dovolenku za r.2009 a 2010 vo výške 1 340 €. Za skutky pod III b.), III c.) bol menovaný uznaný vinným Rozsudkom 3T/70/2012-226 z 19.11.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 31.1.2013. O skutku pod III a.) nebolo orgánmi činnými v tr. konaní doteraz rozhodnuté, nebolo vydané žiadne procesné rozhodnutie. Tr. konanie o danom skutku (neoprávnené vyplatenie platu) nebolo doteraz právoplatne skončené. Dôkaz: Tr. oznámenie z 25.8.2011 - kópia, Rozsudok 3T/70/2012-226 z 19.11.2012 - kópia. III. Poukázala na to, že skutok, ktorý bol uvedený v tr. oznámení pod III a) a bol predmetom tr. konania Pv887/11/8807 je totožný so skutkovým zdôvodnením žaloby vedenom v konaní 14C/35/2013. Pri podávaní civilnej žaloby čiastočne zrevidovala výšku nároku a uplatňuje si v číselnom vyjadrení menej (6 312,23€) ako je uvedené v tr. oznámení (7 233,87€). To nič nemení na tom, že ide o totožný skutkový základ - v období od 7/2009 do 12/2010 neoprávnené vyplácanie si platu nad sumu 333 €, ktorá bola jediná rozhodnutím obecného zastupiteľstva schválená ako plat pre zástupcu starostu - žalovaného. Uvedené pochybenie OP v rámci tr. konania môže zakladať vady, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci 14C/35/2013, nakoľko sa týkajú podmienok vedenia konania vo veci 14C/35/2013. Na základe uvedeného sa domnieva, že civilná žaloba 14C/35/2013 mohla byť podaná predčasne, teda skôr než o danom skutku bolo právoplatne rozhodnuté v rámci tr. konania. Uplatnila si svoj nárok v rámci tr. konania (adhezívne konania) a doteraz nebola upovedomená o tom, že tento nárok po právoplatnom skončení tr. konania si môže uplatniť ako náhradu škody v občianskosúdnom konaní. Citovala znenie § 103 a § 104 O. s. p. Tr. konanie vedené na OP Pv887/11/8807 nie je doteraz právoplatne skončené a v rámci tr. konania je uplatnený nárok, ktorý je podmetom civilnej žaloby 14C/35/2013. Má zato, že nakoľko nie sú splnené podmienky na vedenie konania 14C/35/2013, potom mohol pripadať do úvahy postup na zastavenie konania podľa § 104 ods.1 O. s. p., resp. postup na prerušenie konania 14C/35/2013 podľa § 109 ods.2 písm. c) O. s. p. IV. Ad. Vznesenie námietky premlčania. Má zato, že tak ako bola žalovaným vznesená námietka premlčania mohla byť vznesená v rozpore s dobrými mravmi, resp. bola vznesená bezdôvodne. Je (žalobkyňa) právnická osoba, ktorá vnútorne kreuje svoju vôľu prostredníctvom orgánu - obecného zastupiteľstva. Túto vôľu navonok prezentuje ďalší orgán obce - starosta. Starosta môže len následne vytvorený prejav vôle (v podobe uznesenia obecného zastupiteľstva) len navonok prezentovať a to tým, že uznesenie zastupiteľstva podpíše a vyvesí ho úradnej tabuli. Uvedeným aktom sa uznesenie zastupiteľstva stane účinné. Starosta môže priamo kreovať vôľu právnickej osoby - obce len v tých prípadoch, v ktorých to zák. výslovne pripúšťa. Ak je daná právomoc výlučne obecnému zastupiteľstvu, potom starosta vôbec nemôže kreovať vôľu obce. Z prijatých uznesení na tomto rokovaní obecného zastupiteľstva vyplýva, že jej Obecným zastupiteľstvom nedošlo k schváleniu platu zastupujúceho starostu a ani k schváleniu jeho pracovného úväzku. Dokonca neexistuje ani uznesenie, ktorým by obecné zastupiteľstvo hlasovaním poslancov zobralo túto informáciu na vedomie. Zdôraznila, že vtedy zmysle platnej právnej úpravy do výhradnej pôsobnosti obecného zastupiteľstva patrilo určovanie platu starostovi. Citovala znenie § 20 ods.1 O. z., účinného do 31.12.2009 a § 11 ods.4 písm. i) zák. 369/90 Zb., účinného do 8.12.2009. Žalovaný v vznesenej námietke premlčania nepredložil žiadne uznesenie obecného zastupiteľstva o tom, že zastupiteľstvo ako jej orgán kreovalo vôľu smerujúcu k tomu, že zobralo uvedenú informáciu na vedomie. Jediné čo existuje sú len jednostranné oznámenia samotného žalovaného, ale bez toho, aby bolo zrejmé, či tieto oznámenia vôbec zobrala na vedomie. Vzhľadom na špecifickosť kreovania vôle v právnickej osobe - jej, teda sa nemala ako dozvedieť o tom, že si žalovaný dával vyplácať zvýšenú výšku platu. Jej vôľu v otázkach určovania, zvyšovania platu nemohol vôbec kreovať starosta, nakoľko takáto právomoc mu vôbec neprináležala. Vzhľadom na to, subjektívna premlčacia lehota vôbec nemohla začať plynúť. Ak nie je kreovaná vôľa, potom nie je splnená podmienka o vzatí informácie na vedomie. Pri právnickej osobe vziať informáciu na vedomie si vyžaduje najprv kreovanie vôle obce o tom, že danú informáciu vzalo vedomie. Mohlo sa tak stať len v prípade ak by o danej informácii hlasovali poslanci obecného zastupiteľstva. K hlasovaniu poslancov, ani k prijatiu rozhodnutia o vzatí na vedomie uvedenej informácie v jej prípade nebolo preukázané. Súd v napádanom rozsudku konštatuje, že objektívna lehota začala jej plynúť 1.8.2009 a uplynula 1.8.2012. Tu poukázala na skutočnosť, že 25.8.2011 podala tr. oznámenie. O časti toho tr. oznámenia, týkajúceho sa neoprávneného vyplácania platu pre žalovaného, nebolo doteraz rozhodnuté, teda toto tr. konania nebolo doteraz právoplatne skončené. Posúdenie skončenia objektívnej doby premlčania je teda naviazané na okamih právoplatného skončenia tr. konania. Z doteraz uvedeného možno konštatovať, že v konaní 14C/35/2013 si včas uplatnila svoj nárok a to v rámci plynutia objektívnej doby. Ak súd napádaným rozhodnutím žalobu zamietol, potom toto rozhodnutie bolo nesprávne a je dôvod na jeho zrušenie. Tu poukázala na fakt, že žalovaný tým, že si bez súhlasu nechal vyplatiť zvýšený plat konal tak v rozpore so zák. V tejto súvislosti je nutné

dodať, že žalovaný ako zástupca starostu v období od júna 2010 do decembra 2010 ani raz nezvolal zasadnutie obecného zastupiteľstva, čím znemožnil poslancom kontrolu svojej činnosti. Z uvedeného dôvodu, nakoľko sa nemala ako dozvedieť o neoprávnenom si zvýšení platu, nemohla kontrolovať jeho činnosť, potom de facto spôsobil, že si nemohla uplatniť svoje práva na súde skôr. Z uvedeného dôvodu považuje vznesenie námietky premlčania za úkon v rozpore s dobrými mravmi. Námietku premlčania preto považuje za bezdôvodnú. V. Navrhla rozhodnúť takto: Zrušuje a mení sa rozsudok súdu tak, že konanie sa zastavuje. Vracia žalobkyni súdny poplatok prostredníctvom príslušného daňového úradu. eventuálne: Zrušuje a mení sa rozsudok súdu tak, že konanie sa prerušuje do doby právoplatného skončenia tr. konania vedeného na OP Michalovce pod Pv887/11/8807. eventuálne: Zrušuje sa rozsudok súdu a vec sa vracia súdu na nové konanie. Uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania (súdny poplatok) a trovy právneho zast. 228,78 €, ktoré vyčíslila.

K odvolaniu žalobkyne dal žalovaný nasledujúce vyjadrenie: Súd rozsudkom zamietol žalobu žalobkyne na náhradu škody v celom rozsahu, pričom v odôvodnení rozhodnutia vyslovil, že jej žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej lehoty a zároveň došlo z jeho strany k uplatneniu námietky premlčania, ktorú vzniesol v predmetnom konaní, a to v jeho vyjadrení k žalobe z 20.6.2013. Na skutočnostiach a dôkazoch uvádzaných v uvedenom vyjadrení k žalobe v celom rozsahu naďalej trval. Proti rozsudku žalobkyňa podala odvolanie, ktorým neuplatňuje žiadne nové dôkazy ani skutočnosti, odvolanie obsahuje tvrdenia, ktoré uviedla už v konaní pred súdom a s ktorými sa súd vysporiadal. Má zato, že skutkový stav bol súdom dostatočne zistený ako vec bola správne právne posúdená. Nakoľko žalobkyňa trvá na svojom nároku na náhradu škody, ktorá podľa jej tvrdenia vznikla rozdielom na vyplácanom plate, nakoľko tvrdí, že jeho nárok na plat bol vo výške 333 €, nie 662 €, považuje za potrebné poukázať na uznesenie OP Michalovce Pv887/11/8807-45 z 1.10.2014, ktorým došlo k čiastočnému zastaveniu tr. stíhania voči jeho osobe. V uvedenej tr. veci bol stíhaný za údajne vzniknutú škodu, ktorú žalobkyni spôsobil, upozornil, že predmetom prejednávania v rámci tohto konania o náhradu škody sú skutočnosti majúce rovnaký skutkový a právny základ. Nakoľko tr. stíhanie voči jeho osobe nie je právoplatne ukončené (žalobkyňa podala voči uzneseniu sťažnosť) uplatňuje v tomto konaní prekážku litispendencie. V uznesení OP Michalovce Pv887/11/8807-45 z 1.10.2014 prokurátor jednoznačne uznal, že jemu ako zástupcovi starostu poverenému plnením úloh starostu v plnom rozsahu v zmysle § 3 ods.1 zák.č.253/94 Z. z. v znení účinnom v čase rozhodnom prináležal plat starostu, ktorý odstúpil, a to podľa zák.č.253/94 Z. z. Výšku zákonného platu prokurátor presne vyčíslil a súčasne uviedol, že napriek tomu, že uznesenie obecného zastupiteľstva, ktoré určilo jeho plat v nižšej výške, nebolo zrušené, nemožno toto uznesenie rešpektovať, ani na jeho podklade viesť tr. stíhanie, nakoľko odporuje zák.č.253/94 Z. z. Predmetné uznesenie jednoznačne deklaruje, že jemu ako zástupcovi starostu prináležal plat odstúpeného starostu, a to bez ohľadu na to, že obecné zastupiteľstvo prijalo uznesenie, ktorým mu tento plat určilo v nižšej výške. Domáhanie sa žalobkyne o náhradu škody, ktorá - podľa jej tvrdenia - vznikla rozdielom medzi sumami, ktoré však ani nedosahovali sumu zákonného platu, ktorý mu prináležal, možno označiť ako nedôvodné a v rozpore so zák. Uvedené uznesenie OP Michalovce žalobkyňa v odvolaní opomína, napriek tomu, že sa o ňom dozvedela. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má zato, že rozsudok je správny, nakoľko žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej lehoty, tak objektívnej ako aj subjektívnej. Objektívna doba začala plynúť okamihom vyplatenia mzdy bez ohľadu na to, kedy sa o vyplatení mzdy starosta žalobkyne Š. dozvedel, nakoľko účastníkom konania je žalobkyňa. Objektívna lehota začala plynúť 1.8.2009 a uplynula 1.8.2012, žaloba na súde bola uplatnená až 14.2.2013. Subjektívna lehota uplynula v rámci objektívnej lehoty. Premlčacia lehota uplynula aj s prihliadnutím na prebiehajúce adhézne konanie. Žalobkyni nič nebránilo v tejto dobe uplatniť svoj nárok na súde bez ohľadu na to, že podala podnet na tr. stíhanie. Súd preto správne aplikoval zákonné ust. o premlčaní a žalobu zamietol. S poukazom na uvedené navrhol rozsudok v celom rozsahu potvrdiť. Čo sa týka trov konania, tieto si neuplatnil. Ak si zástupca uplatňuje trovy konania, tieto nepovažuje za účelne vynaložené a navrhol, aby ich súd nepriznal.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a zistil, že neboli splnené podmienky na potvrdenie (§ 219) rozsudku ani na jeho zmenu (§ 220), lebo v konaní došlo k vade uvedenej v § 221 ods.1 písm. h) O. s. p., pretože súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ust. právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, preto rozsudok, podľa § 221 ods.1 písm. h),ods.2 O. s. p., zrušil a vrátil vec súdu na ďalšie konanie.

Podľa ustálenej súdnej praxe inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci sú všetky vady prejavujúce sa v chybnom postupe súdu prvého stupňa pri dokazovaní, v nesprávnom posudzovaní procesných otázok, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania, v chybnom

poučovaní účastníkov a v ďalších nedostatkoch v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú bez ďalšieho, ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Žalobkyňou v odvolaní uvedené skutočnosti neumožňujú záver, žeby konanie na súde prvého stupňa bolo takou inou vadou postihnuté, preto tento odvolací dôvod nie je daný.

Neúplnosť zistenia skutkového stavu [§ 205 ods.2 písm. c) O. s. p.] je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvého stupňa nevykonal účastníkom navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvého stupňa nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvého stupňa.

Žalobkyňa v odvolaní neoznačuje žiaden dôkaz, ktorý navrhovala už v konaní na súde prvého stupňa, ale nebol vykonaný, preto ani tento odvolací dôvod nie je daný.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvého stupňa spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p. (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Podľa § 205a ods.1 O. s. p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku odvolacím dôvodom len vtedy, ak a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods.4 a d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. e) O. s. p. je daný vtedy, ak vo svetle nových skutočností alebo dôkazov, ktoré účastník uplatnil v súlade s § 205a O. s. p., nemôže obstáť súdom zistený skutkový stav. Ide najmä o skutočnosti a dôkazy, ktoré nastali (vznikli) po vyhlásení (vydaní) rozsudku súdu prvého stupňa, preto skutočnosti a dôkazy, ktoré tu boli v konaní pred súdom prvého stupňa a účastník ich neuplatnil (hoci len preto, že o nich nevedel), nemôžu byť v sporovom konaní odvolacím dôvodom. Predpokladá sa, že účastníkom uplatnené skutočnosti a dôkazy sú nové (v porovnaní s tým, aké tu boli v konaní pred súdom prvého stupňa) a v danej veci sú právne významné.

Uznesením prokurátora OP Michalovce Pv887/11/8807-45 z 1.10.2014 (žalobkyňa z neho citovala iba časť jeho odôvodnenia) v tr. veci proti obvinenému - žalovanému za dielči skutok pokračovacieho prečinu sprenevery podľa § 213 ods.1,ods.2 písm. a) Tr. zák. bolo rozhodnuté tak, že podľa § 215 ods.1 písm. b) Tr. por. tr. stíhanie proti obvinenému - žalovanému, živnostníkovi, za dielči skutok pokračovacieho prečinu sprenevery podľa § 213 ods.1,ods.2 písm. a) Tr. zák., ktorý mal byť spáchaný tým, že ako zástupca starostu žalobkyne, ktorý bol uznesením obecného zastupiteľstva tejto obce č.2, od 19.1.2009 do doby zvolenia nového starostu žalobkyne, poverený plnením úloh starostu žalobkyne v plnom rozsahu podľa § 13b ods.5 zák.č.369/90 Zb. o obecnom zriadení, si v rozpore s uznesením obecného zastupiteľstva č.10 z 19.1.2009, na ktorom mu bol odsúhlasený plat vo výške 333 €, tento od 1.6.2009 do 27.12.2010 svojvoľne zvýšil a dal vyplatiť mesačne vo výške 662 €, čím si neoprávnene prisvojil

finančné prostriedky a spôsobil škodu žalobkyni vo výške 7 233,87 €, sa zastavuje, pretože nie je tento skutok tr. činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods.1 prvá veta O. s. p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa ustálenej súdnej praxe [R 22/1979 (s.192, ods.1)] riadne uplatnenie nároku na náhradu škody v tr. konaní (§ 43 ods.3 Tr. por.) je z hľadiska § 82 O. s. p. začatím konania a tvorí prekážku začatého konania, ak žaloba v občianskom súdnom konaní bola podaná až potom, keď už bol urobený návrh na prisúdenie náhrady škody v tr. konaní. Existenciu podmienok konania súd skúma ex officio a to v ktoromkoľvek štádiu konania a musí mať jasno, či mu v konaní nebráni prekážka litispendencie alebo rei iudicatae. Z uvedeného dôvodu bude potrebné najprv zistiť stav tr. konania a podľa jeho výsledku potom posúdiť, či žalobkyňou tvrdená prekážka litispendencie stále trvá, resp. či príp. nevznikla prekážka rei iudicatae a podľa toho rozhodne.

Keď zistí, že ani jedna z uvedených prekážok už neexistuje, bude vo veci ďalej konať a posúdi opodstatnenosť vznesenej námietky premlčania.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, týkajúce sa premlčania a ďalšími skutočnosťami sa už nezaoberal.

Pri posudzovaní opodstatnenosti vznesenej námietky premlčania súd vychádzal z § 106 ods.1 O. z.

Podľa ustálenej súdnej praxe (Zborník IV, str.700-702) žalobca je povinný v žalobe opísať rozhodujúce skutočnosti, nie uvádzať ust. zák. alebo iného právneho predpisu, ktorými svoj nárok odôvodňuje, resp. nie je povinný v žalobe právne kvalifikovať uplatnený nárok, t. j. uviesť konkrétne ust. právneho predpisu, podľa ktorého sa domáha priznania uplatneného nároku alebo inak nárok kvalifikovať (napr. náhrada škody, bezdôvodné obohatenie a p.), čo má za následok, že ak žalobca uplatnený nárok právne kvalifikuje, súd nie je touto kvalifikáciou viazaný.

Ako právny titul vzniku v žalobe uplatneného nároku - so zreteľom na v nej opísané rozhodujúce skutočnosti - prichádza do úvahy nielen zodpovednosť žalovaného za škodu podľa § 420 a n. O. z. (ako to tvrdí žalobkyňa), ale aj jeho prípadná povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie podľa § 451 a n. O. z. Pre posúdenie opodstatnenosti žalovaným vznesenej námietky premlčania je preto nevyhnutné najprv zistiť, či žalobkyňou uplatnený nárok je národom na náhradu škody alebo je národom na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Ak súd dospeje k záveru, že žalobkyňou uplatnený nárok je národom na náhradu škody, nebude môcť opomenúť § 112 prvú vetu O. z. (Ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie). Za uplatnenie práva podľa cit. ust. sa považuje každý úkon poškodeného, smerujúci k tomu, aby bolo rozhodnuté o jeho práve. Ak nedošlo v tr. konaní k uloženiu povinnosti nahraďiť poškodenému uplatnenú náhradu škody, má poškodený možnosť uplatniť nárok na náhradu škody v občianskom súdnom konaní v zostávajúcej premlčacej dobe, ktorej beh pokračuje po skončení tr. konania.

Rovnako tak prihliadne na skutočnosť, že žalovanému boli jednotlivé sumy vyplácané za jednotlivé mesiace (júl až december 2009), preto ani začiatok plynutia premlčacej doby nemožno stanoviť len od jedného dňa.

Ak však zistí, že ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, uplatnenie nároku v tzv. adhéznom konaní nemá na začiatok a plynutie premlčacej doby nijaký vplyv.

Povinnosťou súdu bude v ďalšom konaní posúdiť začiatok plynutia objektívnej a subjektívnej premlčacej doby (od kedy žalobkyňa vedela, že žalovaný si vypláca plat, lebo treba vychádzať z preukázanej skutočnej vedomosti - nestačí len možnosť dozvedieť sa o nej), zistiť akým spôsobom a kedy bol daný príkaz na realizáciu úhrady platu a kedy bol plat zročný.

Ak súd dôjde k záveru, že nárok žalobkyne nie je premlčaný, bude povinný vykonať dokazovanie a vyrovnáť sa s tvrdeniami účastníkov konania, najmä zistiť na aký plat mal žalovaný podľa zák.č.253/94 Z. z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest, v znení účinnom v rozhodujúcom období, a vo veci opätovne rozhodnúť.

V novom rozhodnutí o veci súd rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods.3 O. s. p.).
Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.